

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål:

Vil ministeren præcisere bestemmelsen om, at ministeren kan fastsætte regler om betaling for omkostninger i forbindelse med tilladelser m.v., herunder om der er tale om et gebyr, og i givet fald hvad definitionen på et gebyr er?

Svar:

I lovforslagets pkt. 7 foreslås det, at der i kapitel 8 indsættes en ny bestemmelse, § 31 a, som bemyndiger justitsministeren til at fastsætte regler om betaling for omkostninger i forbindelse med tilladelser, godkendelser, autorisationer eller dispensationer m.v., der meddeles i medfør af loven eller regler, der er fastsat i henhold til loven, eller i forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab.

Lovforslaget indeholder endvidere i pkt. 6 forslag om, at der i overskriften til kapitel 8 i dyreværnsloven tilføjes ordet "gebyr". Overskriften bliver herefter "Straf, gebyr m.v."

Der er således tale om en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om opkrævning af gebyrer i de situationer, der er anført i § 31 a.

Dyreværnsloven indeholder en række bestemmelser, hvorefter der kan meddeles tilladelse, godkendelse, autorisation eller dispensation, eller som bemyndiger justitsministeren til at fastsætte regler herom, jf. eksempelvis §§ 4, 6, 15, 17 og 18. I takt med at disse bestemmelser anvendes i højere grad, er det Justitsministeriets opfattelse, at der bør være adgang til at fastsætte regler om brugerbetaling for omkostningerne ved udstedelse af sådanne tilladelser og godkendelser m.v.

Afgrænsningen af, hvornår der er tale om en skat, der efter grundlovens § 43 alene kan pålæg-

ges ved lov, eller et gebyr eller lignende, der kan pålægges administrativt med hjemmel i lov, er ikke nærmere præciseret i grundloven eller forarbejderne hertil.

Med støtte i den statsretlige litteratur (Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret II, 3. udgave v. Ole Espersen, 1980, side 488 f og side 836 ff., og Henrik Zahle, Dansk Statsforfatningsret I, 1989, side 361) antages det i almindelighed, at et gebyr er en betaling af et normalt mindre beløb for en enkeltstående ekspedition, der har karakter af myndighedsudøvelse. Størrelsen af et gebyr må ikke overstige de modsvarende udgifter, dvs. de omkostninger, der medgår til administrationen af det pågældende område.

Det kan undertiden give anledning til tvivl, hvilke omkostninger det ved gebyrfastsættelsen vil være tilladeligt at indregne i de modsvarende udgifter, når der i en lov er hjemmel til administrativt at fastsætte gebyrer. I en dom af 29. juni 1993 fastslog Højesteret, at grundlovens § 43 ikke er til hinder for, at der ved fastsættelsen af gebyrer for pas, kørekort og nummerplader også kan tages hensyn til de udgifter af mere generel art, som efter et rimeligt skøn medgår til administrationen af det pågældende forvaltningsområde, herunder til kontrolforanstaltninger, som har en naturlig tilknytning til den ydelse, for hvilken gebyret er betaling.

Justitsministeriet vil i forbindelse med fastsættelsen af gebyrer i henhold til dyreværnsloven alene inddrage omkostninger forbundet med udstedelsen af de nævnte tilladelser, godkendelser, autorisationer eller dispensationer m.v. Udgifter til kontrolforanstaltninger og lignende vil således ikke blive inddraget.